

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Thronus Dei Maria Deipara

Spinelli, Pietro Antonio

Coloniæ Agrippinæ, 1696

Prima Pars Tractatvs, Qvæ Est De Festis Dei Genitrici Dicatis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46853](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46853)

TRACTATUS
DE FESTIS, AC TEMPLIS
DEIPARÆ.

PRIMA PARS TRACTATUS, QUÆ EST DE
FESTIS DEI GENITRICI DICATIS.

SUMMARIUM.

- Immaculata Conceptio Deipara die 8. Decem-
brii, num. 1.*
*Revelationes de festo Conceptionis Deipara cele-
brando, num. 2.*
Nativitas Deipara 8. Septembris, num. 3.
Præsentatio Deipara 21. Novembrii, num. 4.
Annunciatio Deipara 25. Martii, num. 5.
Visitatio Deipara 2. Iulii, num. 6.
Purificatio Deipara 2. Februarii, num. 7.
*Assumptio Deipara cum vigilia, & octava 15.
Augusti, num. 8.*
Festum S. Mariae ad Nives 6. Augusti, num. 10.
*Festum omnium Sanctorum 1. Novembrii,
num. 11.*
*Complura Deipara festa, quæ variis in locis cele-
brantur, ibidem.*
Desponsatio Deipara 22. Ianuarii in Galliis, ib.
*Dedicatio S. Mariae ad Martyres Roma 13. Maii,
ibidem.*
*Expectatio partus Deipara 18. Decemb. in Hispania,
num. 12.*
*Festum Deipara à Constantinopoli, seu Odigiri-
tria, quod fersa 3. Pentecostes celebratur, num. 13.*
*S. Mariae Angelorum, seu de Portuuncula 2. Au-
gusti, num. 14.*
S. Mariae à Carmelo 16. Iulii, ibidem.
*Commemoratio S. Mariae de Victoria 7. Octobrii;
& festum Rosarii Dominica prima Octobrii,
ibidem.*
Festum dolorum Deipara, num. 15.
Festum Gaudiorum Deipara, ibidem.
*Festa duo Depositionis vestium Deiparae in Vrbe
Constantinopolitana 2. Iulii, & die ultima
Augusti, num. 16.*

*Solemnitas Recollectionis festorum Deiparae Lo-
vanii Dominica prima Septembris, ibid.*

MULTA sunt, quibus Ecclesia suam erga Dei genitricem, mundi Dominam atque Advocatam, pietatem, atque observantiam protestatur; ea verò tribus præcipue continentur. Primum, compluribus festis diebus in ejus honorem dicatis. Secundo, innumerabilibus Templis variis in locis, ac temporibus eidem erectis, Tertio, multiplici cultu in ipsius venerationem sancito: quæ tria in hoc de laudibus Deiparae libro cap. 29. ubi officia recensuimus, quæ Ecclesia parenti optime rependere studet, quantum loci ejus opportunitas patiebatur, attigimus; plenior de Festis, ac Templis disputationem, ne longius in eo capite digrederemur, in peculiari ea de re tractatu polliciti sumus. quod in præsentia Deo, Deiparaque bene juvantibus præstandum erit. Quam in primum de Festis Deiparae institu- tum ab universali Ecclesia, tum apud certas Religiosorum familias, vel quibusdam in Regnis; mox de ejus Templis age- mus.

1. Igitur ad ejus festa eodem, quo myste- ria, quæ in his recoluntur, gesta sunt ordi- ne, aggrediamur: nam quod spectat ad sab- bathum ab antiquissimo tempore Deiparae consecratum, cum de eo in cap. 29. copiose egerimus, ad illud Lectorem remittimus.

*Quantam
ratione S.
Ecclesia
Deiparam
veneratur.*

Cap. 29.

IMMACULATA CONCEPTIO
Deiparæ die 8. Decembris.De festo
Conceptionis
quâdo
conceptum
apud Frâ-
ncos.

FESTUM immaculatæ Conceptionis Virginiæ apud Græcos ante mille annos, teste Galatino lib. 7. de Arcanis catholicæ veritatis cap. 5. celebrari consuevit die 9. mensis Decembris, ut videre est in Menologio eorum, & in Constitutione Emmanuelis Imperatoris apud Theodorum Balsamonem in Nomocan. Photii tit. 7. c. 1. & apud Baronium in notis ad martyrologium die 8 Decembris, qui testatur extare in bibliotheca Sforiana de Conceptione B. Virginis sermonem Leonis Imperatoris, qui dictus est Philosophus ex eodem Baronio tom. 10. annal. ad ann. 886. Imperiumque suscepit eodem anno 886. Cassius lib. 1. de B. Virgine affirmat Damascenum, qui claruit circa annum 720. in suo martyrologio diem Conceptionis Mariæ notasse hoc expressè addito, quod illa ante Conceptionem pura dicatur: quod & Galatinus loco citato animadvertit.

Apud Latinos verò die 8. Decembris ex nonnullis revelationibus, quas infra ponemus celebrari consuevit: verum, à quo tempore id fieri cœperit, non satis est exploratum; nec enim desunt, qui ad tempus Caroli Regis Franciæ unam ex his revelationibus circa annum Domini 880. cuidam Regis Hungariæ Germano factam asserant, quam infra referemus, ejusque meminit Franciscus Vanez in Compendio virorum illustrium Ordinis S. Benedicti, & Bernardinus de Busto in suo Marial. Alii verò ad tempora Gulielmi Northmannorum Ducis, qui ea tempestate in Angliâ imperabat, hoc referunt occasione cujusdam Abbatis à Naufragi discrimine divinitus servati, simulque de hac solemnitate celebranda admoniti; quod refert Petrus de Natalibus in Catalogo Sanctorum lib. 1. cap. 42. & Jacobus de Voragine in festo Conceptionis in vitis Sanctorum; & Arnoldus Uvion lib. 4. signi vitæ cap. 111. apud Concilium Schultingium in bibliotheca Ecclesiastica tomo 2. in festo Conceptionis: hi tamen Abbatem hunc fuisse Divum Anselmum affirmant. Baronius verò loco citato Helsenio Abbati Anglo paulo ante tempora Anselmi circa annum Domini 1070. totum hoc tribuit: idque ex historia ipsa

confirmat. idem sentit Bozius lib. 9. de sign. Ecclesiæ cap. 8. quam tamen solemnitatem fovit postea S. Anselmus Cantuariensis Episcopus, qui obiit anno salutis 1109. eamque amplexa est Ecclesia Lugdunensis propter scriptum supernæ cujusdam revelationis, ut testatur Bernardus Epistol. 174. Denique ab universali Ecclesia in morem inducta longè ante tempora Sixti Quarti; qui tamen in extravaganti *Cum præcelsa, de Reliquiis, & veneratione Sanctorum*, iis, qui Conceptionis Misiam, & Officium, quæ sua auctoritate emanarunt, celebrant in die festivitatis Conceptionis, & per ejus octavas, aut illis horis interfuerint, amplissimas est elargitus Indulgentias, & Sac. Concil. Trident. sess. 5. Constitutiones à Sixto IV. de Conceptione B. Virg. innovat sub pœnis in eis contentis. Sed quid mirum Conceptionis Deiparæ festum à fidelibus solenne haberi in terris, quod in cœlis teste S. Vincentio ex Sacra Prædicatorum familia serm. 2. de Nativ. ab Angelis jam inde, cum primam Virgo sanctissima materno in utero est concepta; celebrari cœptum est. Verba S. Vincentii, quæ cap. etiam 7. tituli, hæc sunt. *Non credatis, quod fuerit in B. Virgine sicut in nobis, qui in peccatu concepimur, nascimur, & nutrimur, sed statim, postquam corpus fuit formatum, & anima creata, tunc fuit sanctificata, ides sit festum de ejus sanctificatione, quia facta est lux felices sanctificationis in ea, & statim Angeli in Cælo fecerunt festum Conceptionis, ita S. Vincentius. Octava verò hujus festi Conceptionis, quam Sixtus IV. Indulgentiis est prosequutus in ordine Minorum, & Cœlestinorum solenni ritu celebratur, quin etiam memoriæ prodidit Antonius Solarius Carpinas lib. de venerat. & invocat. Sanctorum, ejusmodi octavam universi Ordinis Cœlestinorum decreto apud eos institutam esse, agente & procurante Nicolao Pratenſe ex eodem ordine viro religiosissimo, de Deiparæ studio sissimo; qui cum id impetrasset, præ lætitia hortum ingressus rosam omnium, quas ibi viderat, pulcherrimam coram Deiparæ Imagine venerabundus reposuit illis verbis: *Mater Maria immaculata Conceptionis me agente concessit, Rosa hac rubicunda, quam tibi offero, 10 anno vertente Anno, recurrente hoc ipso die viriditate suam, pulchritudinemque conservet. quod & factum est multis videntibus, ejusque integritatem,**

Extra-
vag. cum
præcelsa.
De Reli-
quiis, &
venera-
tione San-
ctorum.

Antonius
Solarius
Carpinas
in lib. de
venera-
tione, &
invocatio-
ne sancto-
rum.

Solemnitas
in octava
Conceptionis
Deiparæ,
rosa co-
ntra, rosa
vertente
Anno, recurrente
hoc ipso die
viriditate
suam, pulchritudinemque
conservet. quod
& factum est multis
videntibus, ejusque
integritatem.

Nann

gritatem,

gritatem, formositatemque mirantibus, à cuius appositione dies ille anniversarius erat. hæc Antonius ab iis, qui miraculo interfuerunt, accepta literis consignavit. Nicolaus vero singularem sui in Deiparam obsequii fructum retulit; nam in iuventutis flore obitus sui die prædicto omnibus Sacramentis piè susceptis sanctissimè diem clausit extremum.

Revelationes de B. Virgin. Cœceptione. Ex vita Sanctorum.

2. At verò Revelationes tres de Conceptionis festo instituendo factas hic atterere, easque isdem planè verbis, quibus initio conscriptæ sunt ex vitis Sanctorum opera Claudii Rotæ Ordinis Prædicatorum collectis cap. 183. hic adicere operæ pretium censuimus, illud præmonentes easdem tres Revelationes à Dionysio Carthusiano sermone 1. 2 & 3, in festo Conceptionis referri; primam verò apud Petrum de Natalibus loco citato, & apud alios inveniri: tertiam autem à Jodoco Clichtoveo lib. 1. purit. B. Virg. cap. 13. allegari, igitur ad revelationum historiam accedamus.

REVELATIONES DE FESTO
Conceptionis Deiparæ celebranda.

Conceptionis Mariae festivitatem celebrandam Helimo Abbati pontificantis S. Nicolau Episcopo indicit Guilhelmus Normannorum Dux.

TEMPORE illo, quo divinæ placuit pietati Anglorum gentem de malis suis erroribus corrigere, sævæque servitutis officiis ætius astringere, gloriosissimo Normannorum Duci Guilhelmo eandem patriam debellando subegit, qui scilicet Guilhelmus tunc temporis Anglorum Dei virtute, sua & industria totius Ecclesiæ dignitates & honores in melius reformavit. Cujus piæ intentionis operibus invidens ille honorum omnium inimicus diabolus tum familiarium fraudibus, tum extraneorum incuribus multoties conatus est ejus obistere successibus, sed Domino protegente ad nihilum deductus est malignus. Audientes autem Daci Angliam esse subiectam Normānis graviter sunt indignati, eo quod sic suo hæreditatio quasi jure privarentur; arma præparant, classem adaptant: ut eos adeuntes data sibi divinitus patria expellant. Hoc comperto Rex prudentissimus Guilhelmus Helimum quendam religiosum Abbatem Rhemenfis cœnobii accessitum in Daciam dirigit, ut veritatem hujus rei inquirat. At ille, ut vir admodum sagacis ingenii strenuè negotium Regis exequitur. Quo fideliter peracto ad

Angliam cupiens reverti mare ingreditur; & jam maximam partem maris prospero cursu transierat: cum subito densis surgentibus ubique ventis horrida tempestas commovit undas. Fatigatis igitur nautis, nec ultra obniti valentibus, fractis remis, funibus ruptis, eadentibus velis spes omnium salutis amittitur, nihil nisi subitæ merisionis indicium denique expectatur. Cumque de salute corporum desperati animarum curam solummodo creatori suo magnis clamoribus devotè commendarent, & beatam Dei Genitricem miserorum scilicet refugium, & desperantibus spem devotè reclamarent: ecce subito conspiciunt quendam venerandæ habitudinis virum pontificali insula decoratum, quasi inter medias undas stantem navi proximum. Qui advocans ad se Abbatem Helimum his verbis cœpit compellere dicens: *Vu, inquit, periculum mari evadere? via in patriam sanus redire? Cumque ille cum fletu se id toto corde desiderare, & id solum expetere respondit. Tuac ille: Scis, inquit, me ad te missum à domina mea Dei Genitrice MARIA, quam tam dulciter, & devotè reclamasti, & si dicitu meo obtemperare volueris, sanus cum suis comitibus imminens periculum mari te evadere promitto. Spondet illic se ei in omnibus obtemperaturum, si hoc evaderet periculū. Promitte, inquit ille, Deo, & mihi, quia diem Conceptionis matris Christi solemniter anniversarium celebrabis, & celebrandum prædicabis, & ille, ut vir, prudentissimus, & quis, inquit, dies mihi hoc festo erit celebrandus? Sexto, ait, idus Decembris hoc festum solemnizandum tenebis. Et quo, inquit Abbas, servitio utemur in Ecclesiastico Officio? Omnia inquit, servitium, quod dicitur in ejus Nativitate, dicitur & in ejus Conceptione, excepto quod nomen Nativitatis mutabitur in nomen Conceptionis. His dictis ille disparuit, & citius dicto sedata tempestate Abbas cum suis incolumis concito vento stante applicuit Anglicanis littoribus; & ea quæ viderat, & auderat, quibus potuit notificavit: statuitque in Rhemenfi cœnobio idem festum solemniter celebrare, & ipse quoad usque vixit devotus obsequiis devotè celebravit. Illud verò ex Petro de Natalibus l. c. 4. animadvertendum est Episcopum illum, qui Abbatu apparuit, fuisse S. Nicolaum Episc. Miraë, quemadmodum c. 35. dixi.*

Rursum hæc solemnitas alibi alio modo declaratur. Tempore namq; Caroli Regis Francorum

Clericus quidam B. Virg. mo- nito, vir- ginis mat- ris con- ceptionem celebrandum in- stituit. Officium Ecclesia- sticum.

corū illustrissimi, Clericus quidam ordine Un- garie Regis Germanus Matrē Jesu toto corde diligens ejus horas sollicitus decantabat; pa- rentum suorum consilio nubere volens cum quadam adolescentula valdē pulchra, accepta à Presbytero nuptiali benedictione, quadam die missā etiam celebrata, recorda- tus quod ejusdē B. Virginis horas illa die jux- ta morē solitum non cantaverat, sponsam dom- mū mittens oēs ab Ecclesia exire coegit, & ip- se juxta altare B. Virginis solus remansit. Cum ipse horas Dominicæ Matris decantaret, & hanc Antiph. Pulchra es, & decora filia Hierusa- lem, diceret; subito apparuit ei Virgo Maria cum duobus Angelis dexteram ei manum, & levam tenentibus dicens ei: *Si ego sum pulchra, & decora, quid est, quod dimittis me, & spon- sam aliam accipis? Nunquid ego sum op- timē formosa? Nunquid ego non sum pulchri- or illa? ubi vidisti tā pulchram?* cui ille stupe- factus ait: *Domina mea dulcissima claritudo tua omnem mundi pulchritudinem excellit, & clarificat, quoniam tu es super omnes choros An- gelorum exaltata, & super caelos caelorum eleva- ta. Quid vult Domina, ut faciam?* At illa: *Spon- sam carnalem, cui adhevere vis, amore meo di- mittere, me sponsam in caelesti regno habebis. Et si Conceptioni meae festum annuatim 6. idus Decemb. solemniter celebraveris, & celebra- dum predicaveris, mecum in regno sicut mei laureatus eris.* His dictis B. Virgo disparuit, Clericus verò domum adire tenuit & absque parentum suorum consilio ad Abbatiam quandam extra patriam illam perrexit, & ibi- dem monachali habitu decoratus, & post tem- pus exiguum meritis B. Mariæ Virginis Aquile- iæ Episcopus Patriarcha factus, festum Conceptionis B. Virginis die præfato, quam diu vixit, annuatim cum proprijs octavis dili- genter celebravit, & ubique celebrandum prædicavit.

Cōceptio- nis festum sacerdoti celebran- dum injū- git Deipa- ra, quem à demoniū pestifera eripuerat.

Aliud etiam miraculum hujus festivitatis alibi divina inspirante gratia à nobis declara- tur. In pelago Gallico Canonicus quidam ordi- nis sacerdos solitus B. Mariæ Virginis horas canonicas decantare, à villa quadam, ubi cum uxore alterius fornicatus fuerat, rediens ad op- pidū, in quo morabatur, tendere curans, & pelagus Sequanæ transire cupiens, solus navim ingressus Dominicæ matris horas navi- gādo canere cœpit. Cumq; invitorum Ave Maria gratia plena Dominum invenit, diceret, &

jam in medio fluminis esset: ecce turba magna dæmonū in profundis pelagi, una cum ejus na- vicularum præcipitavit, & ejus animā rapuit ad tormenta. Die autē tertia ad locum, quo dæ- mones cum tormētis afficiebant, venit Mater Jesu cum magna Angelorum societate dicens eis: *Ut quid animā famulū nostrū ita iniuste affli- gitis? cui illi: Nos eam debemus habere, & meri- to, quoniam in nostris operibus captā est.* Quibus Mater Jesu: *Si illius debet esse, cuius opera faciebat, ergo nostra debet esse, quoniam ma- tutinæ nostras, dum vos eam peremistis, decan- tabat. Vnde magis rei estis, qui minus erga me egistis.* His dictis dæmones huc, illuc dispersi fugerūt, & B. Maria animam reduxit ad corpus, & hominem ab utroque funere resuscitatum per brachium arripens, aquam à dexteris, & à sinistris quasi murum stare ju- bens, de profundo pelagi ad portum incolumē reduxit. At ille gaudens pedibus B. Mariæ Virginis prostratus ait: *Charissima mea Domi- na & Virgo speciosa Christi charissima, quid tibi retribuam pro tantis beneficijs, quæ mihi fecisti, liberasti me de ore leonis, & de tormentis inferni gravissimam animam meam, cui mater Jesu ait: Precor te ne de cætero in adulterij pec- catum cadas, ne fiat tibi novissimus error peior prior. Precor te iterum, ut de cætero festum Conceptionis meæ devotē celebres annuatim 6. idus Decemb. & ubique celebrandum prædi- ces.* Mox, ut ea dixit B. Virgo Maria eo cer- nente caelos ascendit, & ipse eremiticam vi- tam ducens, quod sibi acciderat, cunctis audire volentibus narravit. Et postea quamdiu vixit, illud festum Conceptionis sollemniter, & de- vote celebravit, & celebrandum prædicavit.

Nos igitur fratres dilectissimi meritis, & in- tercessionibus B. Virginis indigentes cum tota mētis devotione sumus solliciti, ut nullus no- strum, ita sic rebz temporalibus occupatus, aut proprijs delictis desperatus; quin B. Virgi- nis Mariæ Conceptionē, pro posse suo, celebret annuatim. haftenus ibi.

NATIVITATIS DEIPARÆ FESTVM

8. Septembris.

Nativitas Deiparæ post Ephesini Conci- lij tempora anno nostræ salutis 436. ce- lebrati (in qua execranda Nestorij hæresis, qui beatissimā Virginē impie negabat Deiparā ap- pellandam, Patrum sententijs damnata est) à

Nona 2

Latinis

3. Nativita- tis Deipa- ræ sollem- nitas quæ- do instituta.

Baronius. Latinis, & Græcis die 8. Septembris colli cep-
ta est; quod eruditè probat Baronius in notis
Martyrologij ad eam diem: nam apud Græcos
Procli, Germani, Andreae Cretensis, & Da-
masceni sermones de hac solemnitate extant;
& apud Latinos non solum Bernardus, & Ful-
bertus, qui circa annū Domini 1010. claruit, &
Petrus Damianus. atq; alij de hoc festo sermo-
nes habuerunt, verum etiā Beda in Martyro-
logio, & S. Hldefonsus ante 900. annos in li-
br. de virginitate, & parturitione Deiparæ, cu-
jus verba cap. 7. retuli ex Vincentio Beluacensi
libr. 7. Specul. histor. cap. 12. hujus festi me-
minerunt, & Sergius Papa, (qui anno 687.
Pontifex Romanus est renunciatus) Lita-
nias ea die fieri præcepit; quemadmodum or-
do Romanus, seu liber de divinis officijs tes-
tatur, & in Sacramentario S. Gregorij antiquis-
simo manuscripto in bibliotheca Vaticana
de eadem celebritate peculiaris præfatio habet-
ur, ex Baronio loco citato. Cæterum teste
Duran. libr. 7. cap. 28. B. Virgo nata est non tã-
tum octavo Septembris: sed etiam aurora illu-
cescente, juxta Revelationē cuidam viro reli-
gioso factā: & sanè decuit Virginem quæ tan-
quam mystica aurora justitiæ solem anteibat,
in mundo nasci appetente aurora.

Platina. Innocentius verò IV. huic festo octavam ad-
jecit. teste Platina in ejus vita, & Durando lib.
cap. 29. & Joanne Bileth, atque Alfonso Ci-
acono in vita Innocentij, IV. cujus institu-
tionis causam refert Arnoldus Uvionnis li-
5. signi vitæ cap. 22. cum enim Cælestino IV.
Pontifice vita functo Cardinales ob multipli-
ces Frederici II. Imperatoris insidias ad eligendū
Pontificem viginti, & uno mensibus mi-
nimè processissent: votum Deiparæ nuncupa-
runt se ejusdem Nativitatis octavam institu-
turos, si in retanti momenti ejus precibus ip-
si omnibus sublatis impedimentis Pontificem
electissent, quod cum ex animi sententia even-
nisset; Innocentius IV. summus Pontifex
electus primo sui Pontificatus anno eadem oc-
tavam servari iussit.

Nativitas B. Virg. Illud tamen silentio minimè prætereundū,
quomodo divinitus cognitum fuerit diem
Nativitatis Deiparæ in 8. Septembris diem in-
cidisse, quod refert Vincentius Beluacensis in
specul. histor. lib. 6. c. 65. & lib. 7. cap. 119. So-
litaris, inquit, quidam sanctæ vitæ fuit, qui
singulis annis harmoniam in cælo nocte Nati-
vitas Deiparæ audivit; hic, cum miraretur,

quod hoc alio tēpore non audiret, rogavit De-
um, ut sibi ostenderet, quid hoc significaret,
cui Angelus Domini apparens talia retulit: *Vir-
go peperit, qua Deū genuit, hac nocte nata fuit,
quod licet ab hominibus ignoretur, ab Angelis co-
lubre habetur.* qua revelatione divulgata ejus
Nativitas celebrari ab Ecclesia instituta est,
hæc Beluacensis, qui historiam suam usque
ad annum 1244. perrexit, teste eodem in fine
speculi historiali. Hanc eandem revela-
tionem ex Joanne Bileth refert Petrus de
Natalib. lib. 8. Catalogi sanctæ. cap. 52. Car-
thusianus serm. 1. de Nativ. beatæ Virginis,
& alij.

Nec absimilem revelationem, post multos
tamen annos, ad ostendendum Lauretanæ æ-
dis festum in Natali Deiparæ esse celebrandum
narrat Turbellinus ex Baptista Matuano, &
Hieronymo Angelina in lib. 1. historiae Laure-
tanæ cap. 7. quæ facta est cuidā solitario nomi-
ne Paulo, cui cognomentum erat à Silva (quæ,
ut Deo soli vacaret, inhabitabat.) quæ vi-
sio contigit post adventum ex Galiliæ pri-
mum, deinde ex Dalmatia in Italiam Angelo-
rum manibus sacram ædem Lauretanam, quod
in annū reparata salutis 1294, incidit, ut intel-
ligas diversam esse ab ea, quam narrat Vincen-
tius Beluacensis, qui diū ante illam aliam li-
teris diffusam instat ingentis Cometæ fla-
mmam, quæ B. Virginis cellæ incumberet, com-
petitque sexto Idus Septēbris. hoc est ipso Na-
tivitatis B. Virginis die, quorūnis quarta sermō
vigilia plurimum de cælo labi ignē, & aqua-
bili testū ædis splendore operire, nec ita mul-
to post sublimem, undè venerat, recipere se-
lesti existimabat ille B. Virginem in suam domum
delabi Cælo: quare impigrit accutus cælestem
reginam, ut credebat, comprehensus, & impen-
sè salutaturus. Cæterum appropinquati flamma
primum extenuari videbatur, ad ultimum
ex oculis evanescebat, quid cælestis flamma
ponēderet precibus à Deo cognoscere institit:
ad ultimum per quietem discedit Natali Deipa-
ræ die domū ejus natalem anniversaria insigni
flamma; propterea quod ei cordi esset e-
um inibi diem insigni solēitate coli. Paulus,
cui eximia sanctitas fidem conciliabat, Re-
cincensis Episcopo, Primarijsq; Civitatis rem
otatem

Nocturni
ignis super
Lauretana
num testis
mirificè
delapsi.

omnem enunciat; decretumque, est eo die festum Lauretanae domus celebrari: hæc iisdem ferè verbis ex Turfellino, qui etiam addit idoneis testibus cognitum nocturnos ignes de celo super Lauretanum tectum labi visos ab aliis Recinetensibus; hocque anniversarium spectaculum ad Pauli III. Pont. Max. durasse tempora.

PSÆSENTATIONIS DEIPARÆ
festum 21. Novembris.

4.
Præsenta-
tionis Ma-
ria festum
ab anti-
quissimis
etiam Ec-
clesiæ: in-
poribus ce-
lebratum.

DE Deiparæ, cum trium esset annorum, Præsentatione qua oblata est in templum die 21. Novembris, copiosè differimus cap. 8. hoc autem festum Græci ante multa annorum secula celebrant, ut videre est in orationibus, quas de eo antiquissimi Patres Græci, Germanus Patriarcha Constantinopolitanus, qui floruit circa annum 715 & Georgius Episcopus Nicomedienfis habuerunt; quæ extant apud Surium tom. 6. & quidem hoc festum die 21. Novembris annotatur in Menologio Græcorum, & in Constitutione Emmanuelis apud Theodorum Balsam. in nomocan. Photii tit. 7. cap. 1. In Galliis celebrabatur tempore Caroli V. Francorum Regis anno 1375. quo tempore Philippus de Masleriis Regni Cypri Cancellarius in hujus festi honorem Metense cenobium construxit, illudque Monachis Cælestini Ordinis tribuit. Deinde Paulus II. Pontifex Maximus, cum mala innumeram in orbe crevissent, anno 1464. festum hoc approbavit, & solemniter celebrari imperavit; Indulgentiis etiam (quod & Pius I. ejus prædecessor recens fecerat) id præcolentibus concessit; quod Molanus in Martyrologio Ussardi à se aucto testatur his verbis: *Ierosolymis Præsentatio Beatae Dei Genitricis Mariæ, quam Pius. & Paulus Pontifices Romani cum Indulgentiis instituerunt.* Sic ille. Patres verum Cælestini in Conventu Generali Parisiensis anno 1367. Præsentationi Deiparæ solemnitatem per cuncta sui Ordinis Monasteria Gallicana perpetuè celebrandam sancerunt.

Sed, cum Pius V. in recognitione Breviarii Sanctorum festa contraxisset, & festum Præsentationis Calendario non adscripisset; In Ecclesiis tamen Hispaniarum ex concessione Gregorii XII. celebrabatur. Deniq; Sixtus V. Pontif. Max. in brevi dato 3. Septembris anni

1585. testatur hanc celebritatem ab antiquissimis usque temporibus summa ubiq; gentium cum veneratione observatam, voluit eam, sicubi intermissa esset restitui, præcepitque per omnes totius orbis Ecclesias die 21. Novembris festum ejusdem duplici officio peragi. Arnoldus Hvyon lib. 5. ligni vitæ cap. ult. refert Abbatem quendam in Normannia Ordinis S. Benedicti, cujus nomen ignoratur, tempore Caroli V. Francorum Regis anno Domini 1375. instituisse festum Præsentationis Beatae Mariæ eadem de causa, & eodem miraculosum genere, quo Conceptionis ejusdem festum ab Anselmo Priore est institutum. hæc ex Arnoldo.

ANNUNCIATIO DEIPARÆ
25. Martii.

ANNUNCIATIONIS Deiparæ festum Orbi Christiano celeberrimum 8. Kalend. Aprilis solemnè pietate, ac religione in Dei Ecclesia recolitur, cum Angelo nunciante ex sanctissima Virgine propter hominum salutem Deus factus est homo, ipsaque Virgo vera Dei Genitrix, simul etiam Angelorum, atque hominum Regina est effecta; ut propterea, qui se Deiparæ studiosos proficiunt, de hoc mysterio ei potissimum gratulentur. Plerique etiam eum hebdomadæ diem, in quem singulis annis incidit Annunciatio, omnibus ejus anni hebdomadis à carnibus, & lactuini abstinens; quorum pietatem B. Virgo peculiaribus in eos cumulatis beneficiis sibi gratam esse declarat; quemadmodum cap. 38. dicimus: & quamvis ea die Verbi Incarnatio, ut diximus peracta sit, Festum tamen illud propterea, quæ cap. 8. differimus, ab Annunciatione Virginis nomen accepit. Hæc verò 25. die mensis Martii ab Archangelo Gabriele optatissimum illud nuncium Dei nomine Virgini allatum esse docet Augustinus lib. 4. de Trinit. cap. 5. de Christo loquens: *Sicut à majoribus, inquit, traditum, suscipiens Ecclesia custodit auctoritas, octavo Calendæ Aprilis conceptus creditur, quo & passus, de quo nos cap. 11. ex quo festum hoc in Dei Ecclesia esse longè antiquissimum, ut potè traditione susceptum, satis apparet: nam præter Ambrosium, Augustinum, Chrysologum, aliosque Patres pervictissimos, sanctus Gregorius Thaumaturgus, qui annum Domini circiter 330. florebat, orationem de eo habuit lu-*

5.
Festum
Annunc.
B. V. quan-
do & quo-
modo cele-
brari con-
sueverat.

culentissimam, à Guillelmo Lindano Ruremundensi Episcopo latine redditam, quemadmodum testatur Baronius in notis ad Martyrologium ad hunc diem.

Annun-
ciationis
B. Virg.
oñava.

Octavam porro festi Annunciationis Ordo Carmelitarum pro sua in Deiparam pietate religiosè celebrat: & quamvis olim in multis Ecclesiis hæc Annunciationis solemnitas ad 15. Calendarum Januariarum translata fuerit, quod Quadragesimæ tempus passioni Christi commemorandæ tributum esset, ac meritori potius, iustitque deberetur, ut videre est in Concilio Læodicensi cap. 51. & in Toletano 10. cap. 1. quod celebratum est sub Eugenio S. Ildefonsi avunculo Toletano Archiepiscopo anno Dom. 656. teste Mariana libr. 6. de rebus Hispan. cap. 9. Romana tamen Ecclesia diem ipsum 25. Martii, in quo *Verbum caro factum est*, retinendum censuit; quod ipsum servant Græci ex ipsorum Menologio. Sanctus verò Ildefonsus Toletanus Archiepiscopus Eugenii successor eam Annunciationis solemnitatem, quæ, ut dixi, ex Concilio Toletano 18. Decembris agebatur in Hispania, in expectationem partus B. Virginis commutavit; de qua plura infra, Ecclesia verò Ambrosiana, teste Galefino in notis ad Martyrologium, Annunciationem Domini in die Dominica, quæ Natalem Domini proximè antecedit, celebrare consuevit; quoniam sæpe in hebdomadam sanctam incidit, in qua ob passionem Domini solemniter celebrari non potest.

Cæterum de præstantia, ac dignitate sacratissimi mysterii in hac die Annunciationis peracti plura egimus cap. 8. hic solum adjiciam id, quod de hac solemnitate habetur in exordio orationis Athanasii de Annunciatione. *Primum, inquit hoc memoria subiiciendum, festum hoc unum esse ex dominicis festis, atque adeo primum, & prorsus venerandum; utpote, quod pro ordine, & digestione rerum, quæ in Evangelio de Christo prædicantur, sacrosanctum habetur, quippe in quo de Filii Dei de cælis descensu agatur.* Hæc ibi.

VISITATIO DEIPARAE

die 2. Julii.

6. **V**isitationis Beatæ Dei Genitricis festum, cum ad S. Elisabeth Præcursores matrem invitendam se contulit, institutum est ex S.

Antonino 4. par. tit. 15. cap. 24. §. 3. annum circiter 1385. ab Urbano VI. & à Bonifacio IX. confirmatum, vel potius promulgatum anno Domini 1389. ad Dei Genitricis opem ea instituta celebrata: impensius implorandam, propter gravissimum illud schisma, quod Ecclesiam Dei ab obitu Gregorii XI. usque ad Martinum V. miserè lacerabat, è medio tollendum. Cardinalis Baronius in notationibus in Martyrologium ad diem 2. Julii legisse se affirmat tractatum quendam manu scriptum Joannis Pragænsis contra quendam Adalbertum ejus solemnitatis impugnatorem, in quo cum plura eruditè disserat, nonnulla miracula, & certas revelationes affert, quibus Deus hanc solemnitatem manifestissime comprobavit. Sæd Bonifacius IX. in suo de hoc festo diplomate fructum, quem ex hac celebritate colligere debemus, gravissimis verbis in hunc modum indicat. *Hanc igitur Visitationem felicis recordationis Urbani Papa Sextus prædecessor noster de fratrum suorum S. R. E. Cardinalium consilio annis singulis, ut Virginis matris Dei humile obsequium cognata exhibitum iugiter cordibus fidelium sit infixum, in Ecclesia Catholica sex-
to nonas Julii in perpetuum celebrari instituit, & mox Indulgentias, quas idem Urbanus eis concesserat, quæ Officio, vel Missæ ejusdem festi interserent, subjicit, Hujus festi Octavam ab Urbano VI. instar solemnitatis Corporis Christi institutam complures Religiosorum familiarè piè servant, ejusmodi sunt Cluniacenses, Præmonstratenses, Cistercienses, Dominicani, Augustiniani, Carmelitæ, & Cælestini.*

PURIFICATIO DEIPARAE

die 2. Februarii.

Purificatio Dei Genitricis à Latinis, & Græcis secunda Februarii quadragesimo à Nativitate Domini die triè celebratur: hoc festum à Græcis *Hypapante Domini*, hoc est occursum, seu obvium appellatur, quando videlicet Simeon occurrit Christo, qui in Templo præsentabatur, cujus exemplo Ecclesia in ejus diei officio omnes, ut Christo occurramus invitatur illis verbis: *Ecce venit ad Templum sanctum suum dominator Dominus; Gaudete, & lacare Sion occurrentes Deo tuo.* Et in Ecclesia quidem Orientali sub Justiniano Imperatore celebrari coeptam, occasione cuiusdam

clesia Orientali institutum

dam magnæ mortalitatis Deiparæ ope depulsa, quemadmodum capite 20. diximus, complures docent; Nicephorus libro 17. capite 28. *Iustinianus*, inquit, *peracta 5. Synodo uniuersali Seruatoris exceptionem toto Orbe terrarum festo die honorari instituit.* Paulus Diaconus in miscell. histor. anno 15. Justiniani; cui consentit sanctus Antoninus 2. part. histor. titul 12. §. 5. Sigebertus in Chronic. anno Christi 542. *Constantinopoli inquit, mortalitate magna insurgente, statuta est solemnitas beate Maria, qua ὡπαύνη, id est obuatio dicitur.* Idem habet Guilielmus Durandus libro septimo in rationali diuinorum officiorum, capite 7. quamvis Cedrenus in compendio ann. 9. Justiniani senioris institutum velit. Apud Latinos uero Gelasius Pontifex, qui triginta circiter annos ante Justiniani tempora Ecclesiæ præfuit anno 794. uiam huic celebritati aperuisse uidetur abrogatis lupercalibus mense Februarii agi solitis, de quo Baronius in nouis Martyrologii ad diem 2. Februarii, & tom. 7. annal. ad annum Domini 545. Sergius uero Papa, qui Pontificatum inuit anno salutis 688 huic solemnitati adiecit (quemadmodum habet Ordo Romanus) Litanias, in quibus Clerus cum populo ab Ecclesiâ sancti Adriani procedebat cum cereis in talem usum benedictis ad sanctam Mariam Majorem, quod & in aliis Deiparæ festis fieri docet Beda in lib. de Temporibus, de quo nos infra.

Cur cerei in hac solemnitate gestari solent.

Quod si roges, quare in hac solemnitate cereos gesticimas accensos? Respondet Innocentius I. scrib. de Purificatione B. Mariæ: *Primum, ut mos, inquit, Ethnicus cum Christiano ritu commutetur, & quod a stultis Idolorum cultoribus ad honorem Cereris, ac Proserpinæ agebatur, id prudenter à pijs ad honorem, laudemq; Mariæ Virginis conuertatur: deinde ut qui per Christi gratiam sunt purificati, hac caremonia moneantur, prudentes illas uirgines imitari, quæ, ut Evangelica docet parabola, non sine lampadibus accensis ad Christi sponsi nuptias ingrediuntur.* Hæc ille. Et S. Antonin. 4. p. tit. 55. c. 24. *In festo, inquit, Purificationis candelas accensas gestamus in manibus, lumen ardentissima charitatis Virginis designantes, & eam uiam in nostris operibus habere professantes.* Et hæc de cereis satis sint, qui plura de uirginis Purificatione, & de cereis hac die gestari solitis requirit, adeat Canisium lib. 4. cap. 11. & 12. & lib. 5. cap. 24. Nonnulla mira-

cula, quæ hac die propter responsorium quoddam in uirginitatis Deiparæ gloriam decantatum acciderunt, quod responsorium postea in festo Purificationis in Officio institutum est dici, habes cap. 24.

Illud tamen exemplum minimè prætereundum uidetur; quod ad processionis commendationem, quæ in hoc festo Purificationis fieri solet, maximè perè facere uidetur, quod nos ex Cæsario lib. 7. mirac. cap. 20. suis planè uerbis describemus

In Regno Franciæ in Villa, quæ *Quido* dicitur, Virgo quædam nobilis, & religiosa, sed paralytica fuit, quæ orationibus, jejuniis, & diuinæ contemplationi adeo operam dabat, ut corporalis cibus ei in nauisam uerteretur, nec aliquid ex eo sumere poterat, nisi modicum iucum uvarum; hospitalis erat valdè, ac propterea etiam spiritum meruit prophetiæ, cui ejus pater Sacerdotem qui ei diuina celebraret, cum Ministris instituit. Hæc, cum in die Purificationis Domine nostræ S. Mariæ uirginis alijs Clericis, alijsque Ministris diuino nutu absentibus sola jaceret, intra se tristis dicebat: *Modò hic sola jaces, nec aliquid obsequii more Ecclesiæ uniuersali hodie B. Dei Genitrici Mariæ impendit.* Dum talia in mente uolueret, spiritus ejus mirabili Dei uirtute de corpore eductus ab Angelo in cœlestem Ierusalem est deductus; in qua maximam uidit processionem, ex diuersis ejusdem B. uirginis ordinibus, Patriarchis uidelicet, Prophetis, Apostolis, Martyribus, Confessoribus, uirginibus, cæterisque fidelibus, ex quibus bini, ac bini simul incedebant, & candelas ardentes in manibus gestabant, Antiphonas siue Responsoria ad diem pertinentia, more Ecclesiæ militantis, omnes decantabant, & stationes debitas observabant. Angelus uero uirginis ductor alteri cuidam uirgini, quam noverat esse consimilis meriti, illam sociavit, candelam porrigens ardentem. Tantus erat decor omnium, tanta gloria; in dispari tamen claritate singulorum, ut nulla lingua dari sufficeret. Saluator uero, qui caput est omnium Sanctorum, splendor gloriæ, & sol justitiæ, indutus pontificalibus, mitram gestans in capite suo, cum baculo, chirothecis, & annulo, & reliquis Episcopalis ornamentis nouissimum locum cum sanctissima matre sua Maria tenebat; cujus pulchritudinem omnis ille cœlestis exercitus mirabatur. Qui cum post tertiam stationem

Purificat. Deiparæ solemnitas in cœlis celebrari per uisum cuidam uirgini ostensa.

nem inchoare. Antiphonam: *Hodie B. Maria puerum Iesum presentavit, &c.* Ingressi sunt templum ex auro, gemm. sq; constructum. Deinde inceperunt Missam introitus, videlicet: *Suscipimus Deus misericordiam tuam, & ab omnibus simul decantatus.* Interim Christo introeunte ad altare, postquam expletum est *Kyrie eleison* à choris alternatim, post *Gloriam in excelsis Deo, &c.* quod ipse Dominus noster Iesus Christus inchoavit: Beatus Protomartyr. Stephanus epistolam legit de libro Malachia Prophetæ, videlicet *Ecco ego mitto Angelum meum.* Sanctus vero Joannes Evangelista dalmatica indutus legit Evangelium secundum Lucam, scilicet: *Postquam impleti sunt dies Purificationis Mariae, &c.* quo perlecto, Dominus secundum morem ordinis nostri, ad gradum rediit, & ab offerentibus candelas suscepit. Prædicta autem Virgo per spiritum sentiens se ad corpus reversuram, candelam suam offerre noluit, etiam Angelo suo præcipiente, volens illam secum ad terras portare; quod Angelus considerans candelam in manu ejus flegit, superiorem partem auferens, & inferiorem illi relinquens, sicque ad corpus reversa partem eandem manu conclusam se retinuisse invenit. De qua plurimæ fiebant, & forte usque hodie sunt virtutes. Nam aquam superfusam in se bibunt, & convalescunt. Tam manifesta, & sublimis erat visio, & modum ejus minimè intelligeret, dicens illud Apostoli, cum de ea interrogaretur: *Sive in corpore, sive extra corpus, nescio Deus scit.* Sic ibi.

Malach. 3.

Luc. 2.

1. Cor. 12.

ASSUMPTIO DEIPARAE
15. Augusti.

8.
Assumptio
est omnium
Deiparæ
festivitatum
maxima.
Glos. super
cap. Alma
mater, de
sent. ex
commun.

Assumptio Dei Genitricis, inter ejus festa est longè augustissimum, quippè quod ei felicitatem attulit inenarrabilem; ut propterea Navarrus in Miscellaneo 13. de Psalterio Beatae Virginis num. 1. dixerit, Assumptionem festorum B. Virginis esse simpliciter maximam, juxta Glossam memorabilem. & receptam super *Alma Mater*, verbo *Assumptionis* de sententia excommunicationis, in 6. & Suarez lib. 2. de diebus festis, c. 8. *Festum*, inquit, *Assumptionis est maxima proprium ipsius Virginis, & inter festivitates ejus habet quandam excellentiam; quia gloriam præmium, & triumphum sanctissime Virginis nobis representat.* Sic ille. Ejusmodi

sanè festum ingenti Christianorum lætitiâ Deiparæ in tantâ felicitate gratulantium celebratur 18. Calendis Septembris, cum Sol, ex Astrologorum sententia, in cœlesti Virginis signo commoretur, eademque die à Grecis, ut videre est in eorum Menologio, & in novella Cōstitutione Eminentissimi Imperatoris recollitur. Hanc verò solemnitate in Ecclesia antiquissimam esse satis apparet, nam ut omittam antiquissimos Patres, Antheam Cretensem, Damascenum, Metaphrastem, Petrum Damianum, Anselmum, Bernardum, aliosq; plurimos, qui de hac solemnitate sermones habuerunt: Certè antè Juvenalis Episcopi Jerosolymitani ætatem, qui anno salutis 445. florēbat, celebrem fuisse constat ex verbis, quæ apud Nicephorum leguntur lib. 2. cap. 23. ubi ejusdem Juvenalis de Deiparæ sepulchro, & Assumptione ad Imperatorem responsum scribitur. Deinde Sophronius Hieronymo æqualis sermonem, qui inter opera Hieronymi habetur, de hoc festo conscripsit luculentissimum, Quod si quis pertinaciter contendat sermonem illum non esse Sophronii (quæ de re novitio hujus operis plura) at saltem alicujus est viri gravissimi, qui ea ferè tempestate claruit; nam ex eo sermone Petrus Chrysologus, qui, quemadmodum ipse ait sermone 145. anno salutis 500. vivebat; Ildesonus, qui natus est anno Domini 610. in suis sermonibus integras sententias sunt mutuati. Sed quidni mortales eam celebritatem solemniter agant, quæ ipsi curiæ cœlesti jucunditatem attulit maximam? nam Sophronius loco citato de ea agens: *Festivitas*, inquit, *hæc, quæ nobis hodie revolvitur annua, Angelis omnibus facta est continua.* Et Ildesonus eadem feriè, sermone secundo de Assumptione: *Hæc*, inquit, *festivitas Assumptionis Virginis præcipua, & venerabili nobis; sed venerabilior in cœlo est Angelis, & Sanctis omnibus, quor. lætitiâ, & gaudium procul dubio ex hujus impletur diei exultatione, quando Beata Dei genitrix clarior soleresulset in throno claritatis.* Sic ille.

9. Quod verò Nicephorus lib. 17. cap. 18. scribat festum hoc edito Mauritii Imperatoris institutum Sic accipias, inquit Baronius in notis Martyrologi ad 15. Augusti, ut eam antea ab Ecclesia institutam ipse in Oriente sanctione edita promulgavit. Caterum festum hoc magna religione à fidelibus peragi solitum, illud

Assumptio
solemnitas
per Mauri-
tium Imp.
in Oriente
promulgata.

illud argumento est, quod eidem octava ab universali Ecclesia sit tributa ex institutione Leonis III. Pontificis, teste Sigeberto in Chron. anno 847. cuius occasio, ex Anastasio Bibliothecario, quæ ea tempestate vixit, & ex Platina in vita ejusdem Pontificis, ea fuit, quod Basiliscus, cujus halitu, & veneno multi perierant, hujus Pontificis precibus (quemadmodum uberius cap. 20. diximus) è fornice S. Lucie in Orphea fuerit expulsus in ipsa die Assumptionis, juxta Anastasium Bibliothecarium vel in octava ejusdem festi, juxta Platinam, qui addit hunc diem octavæ, ut festum celebratum esse. Jejunium quoque vigiliæ eidem festo, ex Ecclesiæ præscripto præmittitur; cuius meminit Nicolaus Pontifex (qui præfuit Ecclesiæ anno Domini 858.) ad consulta Bulgarorum capite 4. ubi inter cætera sanctæ Romanæ Ecclesiæ jejunia servari solita, recenset & hoc.

Baronius
Leo IV.
Pont. Ana-
stasius Bi-
bliothec.
Platina.

In Assump-
tionem
solemnitate
cerei qui
accendebant
turn non
consumpti
Petrus Ab-
bas Clun.

Illud vero minime silentio prætereundum, quod Petrus Abbas Cluniacensis dictus venerabilis, qui S. Bernardi temporibus claruit lib. 2. de miraculis, cap. 30. tradit, cereos in æde S. Mariæ Majoris de Urbe à primis vesperis festi Assumptionis incendi solitos usque ad secundarum hanc totis 24. horis permanere continue ardentem, nihilque penitus imminutos; Et hoc, inquit, tam nobile, & ante nusquam auditum miraculum, ad commendandam mortalibus gloriam Mariæ Domini, non in quolibet ignoto, vel humili loco, non in qualibet, vel quantalibet civitate, sed in ipsa Urbe orbis capite, non semel tantum, sed assidue recursum annuo divina pietas, & potentia operatur.

FESTUM S. Mariæ AD NIVES 6. Augusti.

S. Mariæ
ad Nives

Celebre est miraculum Nivis, quæ Libanio summo Pontifice circa annum Domini 367. partem collis Exquilini 9. Augusti (quo tempore in Urbe maximi calores esse solent) noctu contexit; cuius rei memoria eadem die anniversaria celebritate ab universali Ecclesia colitur in loco autem nive consperso Ecclesia ædificata est, quæ nunc dicitur sancta Maria Major, cuius nos initia, progressum, atque præstantiam recensimus infra, ubi de Templis Deiparæ dicatis.

FESTUM OMNIUM SANCTORUM 1. Novembris.

II. CUM in festo omnium Sanctorum Deipara inter Sanctos Primaria apud Deum præcipuo quodam honore colatur, ut videre est in Responsorio secundo, & hymnis ejus festi, in quibus Deiparæ memoria reliquis Sanctis præmittitur, idcirco merito Sanctus Antoninus, ut supra diximus, ad Deiparam etiam festum omnium Sanctorum spectare docuit, hinc factum est, ut in ejus festi tum vigilia, tum etiam infra octavam, (quoniam ad eam pertinet hæc solemnitas) secunda oratio, quæ in hujusmodi aliorum festorum diebus, de Beata Virgine dici consuevit, ut in orationem de sancto Spiritu omnium electorum sanctificatore commutetur: quæ enim olim solemnitas in honorem Beatæ Mariæ ad Martyres à Bonifacio IV. die 13. Maii, hæc ipsa à Gregorio item IV. omnibus Sanctis 1. Novembris decreta est.

Sanctorum
omnium
festivitas
quam
ratione ad
Deiparam
pertinet.

Hactenus Deiparæ festa, quæ ab universali Ecclesia pie coluntur, recensimus, nunc aliquot alia, quæ variis in Urbibus, Provinciis, & Regnis, vel etiam in nonnullis Religiosorum Ordinum familiis celebria sunt, breviter perstringamus.

COMPLURA DEIPARÆ Festa, quæ variis in locis celebrantur.

RESPONSATIO DEIPARÆ 22. Januarii in Galliis.

Festum Responsationis Beatæ Virginis in Galliis die 22. Januarii celebratur studio Petri Aurati ex sacro ordine Prædicatorum, qui anno 1346. composito ejus solemnitatis officio, à Paulo III. Pontifice suppliciter contendit, ejus ut auctoritate illud liceret in Ecclesia decantari, ac sacre Responsationis celebritatem fieri 22. Januarii, quo tempore eam factam existimabat. Anno vero 1556. Gallicanam Ecclesiam secuta est dicecesis Atrebatensis, ubi 23. Januarii hoc festum resoluatur.

Festum
Responsa-
tionis B.
Virginis.

Romanorum
Pantheon
in B.V. ac
omnium
martyrum
honorem
dicatum.
Martyrol.
Rom. Boni-
facius IV.
Pont.

DEDICATIO S. MARIÆ AD
Martyres Romæ 13. Maii.

Dedicatio Ecclesiæ sanctæ Mariæ ad Mar-
tyres Romæ 13. Maii: *Quam Ecclesiam,*
inquit Martyrologium Romanum ad eam di-
em, *Beatus Bonifacius Papa Quartus, expurga-*
to Deorum omnium veteri fano, quod Panthe-
on vocabatur, in honorem Beatae semper Virgi-
nis Mariæ, & omnium martyrum dedicavit,
tempore Phoca Imperatoris. hæc ibi. quod ex
Sigiberto apud Genebrardum ad annum Do-
mini 613. refertur. Gregorius vero Quartus
qui sedit anno 828. eandem festivitatem sub
honore Dei Genitricis, & omnium Sanctorum
in universali Ecclesia die primo Novembris,
ut supra diximus, celebrandam decrevit. Ro-
mæ tamen die etiam decimo tertio Maii in e-
odem Templo, olim Pantheon dicto, ejus dedi-
catio fidelium concursu celebris habetur.

EXPECTATIO PARTVS DEIPARÆ
18. Decembris in Hispania.

Expecta-
tionis par-
tus Deipa-
ræ solemn-
tas, à quo
instituta.

12. **E**xpectatio partus Deiparæ die decimo
octavo Decembris solemnitas est cele-
berrima in Hispania: etenim, ut supra diceba-
mus ex Mariana, anno salutis 656. à Concilio
Toletano X. cap. 1. sub Eugenio Archiepiscopo
Toletano institutum est festum 15. calendarum
Januariarum, hoc est 18. Decembris, sub nomi-
ne Annuntiationis Deiparæ, quam Patres il-
lius Concilii, quod condigne in Quadragesi-
ma, vel Paschate celebrari non posse videret-
ur, in illum diem transferendum duxerunt, his
verbis: *Ut ante octavium diem, quo natus est Do-*
minus, Genitricis quoque ejus dies habeatur ce-
leberrimus, atque praeclarus, ex pari enim hono-
re constat, ut sicut Nativitatem filii sequen-
tium dierum insequitur dignitas, ita festivitatem
matris tot dierum sequatur sacra solemnitas.
Nam quid festum matris, nisi incarnatio
Verbi? cuius festum ita debet esse solemnne, sicut
est & ejusdem Nativitatis Verbi. hæc ibi. Ve-
rum postea sanctus Ildefonsus Eugenii nepos,
& in Toletano Episcopi opatu successor, ean-
dem diem Deiparæ facram sub nomine Ex-
pectationis partus ejusdem esse decrevit, eam-
que magna pietate in hoc usque tempus ce-
lebrant Hispani, quam etiam à Gregorio XIII.
confirmandam curavit, cum Annuntiatio

Virginis ibi 25. die Martii cum universali Ecce-
lesia recolatur. hæc porro solemnitas vulgo *S.*
Maria de O vocatur, quod in primis hujus solē-
nitatis vesperis in Ecclesiastico Officio ponan-
tur celebres illæ Antiphonæ ante Nativitatem
Domini ab O initium ducentes, quibus anti-
quorum Patrum ardens desiderium Christi Do-
mini Adventum cupide expectantium exprimitur.
Vide Ribadeneiram in Vitis Sanctoium
ad diem 18. Decembris; Arnoldum Wyonium
in Martyrologio Benedictino eadem die; Ma-
rianam lib. 6. de rebus Hispan. c. 9. Azor tom. 2.
lib. 1. cap. 28. & Vincentium in speculo historia-
li lib. 7. capite 120.

FESTVM DEIPARÆ A CONSTAN-
tinopoli seu Odigitria, quod feria 3.
Pentecostes celebratur.

13. **F**estum B. Virginis Odigitriæ, quod in Si-
cilia mutuo, ac decurtato nomine de I-
tria, alii vulgo appellant à Constantinopoli, feria
tertia Pentecostes (ubi aliquod ei Templum, Constan-
tinopoli, seu Odigitria, vel Sacellum erectum est, ac dicatum) magno
populorum concursu celebrari consuevit:
quemadmodum Romæ, Neapoli, & alibi præ-
sertim in Sicilia fieri videmus, ejusmodi vero
festum duxisse videtur originem à Deiparæ I-
magine sancti Lucæ penicillo expressa, & à Pul-
cheria Augusta Theodosii Junioris sorore
Constantinopolitani Templo à se à fundamen-
tis excitato, cui nomen *τὸ ὀδηγίον*, hoc est *vis*
ducum, est inditum collocata, una cum quibus-
dam Christi Domini fasciis, ac fuso ejusdem
Virginis, de qua Imagie Nicephorus libro
decimo quinto, capite decimo quarto. Pulche-
ria, inquit, Augusta Templum in Urbe Con-
stantinopolitana crexit *ὀδηγίον* *via ducum* ap-
pellatum, ubi Antiochia missam Verbi matris
Imaginem dedicavit; quam D. Apostol. Lucas
suis ipse manibus depinxit, illa adhuc vivente,
& tabulam ipsam vidente, gratiamque adeo illi
formæ suæ immittente. Hæc Imago in loco,
quod Tribunal dicitur, fuit; ubi ea, quæ nunc
quoque fiunt miracula, peracta sunt. Porro in
Templo illo, ut TERTIO quoque septimane die
pervigilium fit, & supplicatio perageretur, cu-
ravit, quod ad hunc usque diem servatur. hæc Ni-
cephorus. Ex quo factum est, ut Constantino-
politani, cum vel hostium obsidione, vel aliis
angustis premerentur, ad Deiparam confuge-
rent.

Tract. de miraculis.

runt, atque admirabilem ejus opem, quemadmodum in Tractatu de Miraculis allatis historiis ostendimus, experti sapissime fuerint. Verum reliquis omissis, id tantum afferam in præsentia, quod de ejusmodi imagine scribit Vincentius Beluacensis, qui ante 400. circiter annos floruit, in Speculo historiali libro 23. capite 147. ubi, cum ageret de Saracenis tempore Leonis II. Imperatoris, magna cum eorum cæde profligatis: Apud Constantinopolim, inquit in Monasterio sanctæ Dei Genitricis juxta palatium in mari prope sanctam Sophiam, erat Imago beatae Mariæ, quæ tenebat infantem in brachio, quam depinxit in tabula sanctus Lucas, cum adhuc viveret sancta Maria: hæc imago vocatur Odigitria, id est deductrix, quia duobus cæcis apparuit sancta Maria, & deduxit eos ad suam Ecclesiam, & illuminavit eos, cum ista imagine faciunt processionem omni die

Duobus cæcis B. V. apparuit, illisq; illuminavit.

Per imaginem Deiparæ Saraceni debellati.

Imaginis Deiparæ à Constantinop. exemplar præclarissimū.

Per imaginem Deiparæ Saraceni debellati.

Per imaginem Deiparæ Saraceni debellati.

Per imaginem Deiparæ Saraceni debellati.

S. Maria Angelorum solemnitas per S. Franciscum de Assisio promulgata.

MARTIS per totam Civitatem. Hæc ille, additque cum ejusmodi Imago per Urbem circumfertetur, Saracenos male perisse, eandem historiam ex Vincentio refert S. Antoninus tom. 2. hist. ut. 14. c. 2. § 3.

Hujus Imaginis exemplum una cum peculiaritatem in eam pietate in Occidentis partes est propagatum; quare & Tempia, & Sacella ei dicata passim conspiciuntur: nec Deiparæ benignitas mortalibus defuit; plurima enim beneficia ad se confugientibus præstat; quod tabellæ in ejusmodi Templis, vel Sacellis appensæ satis testantur: quo etiam factum est, ut complures feria tertia cujuscumq; hebdomadæ propter institutionem Pulcheriæ, teste Nicephoro loco citato, & propter ea, quæ attulimus ex Vincentio Beluacensi in honorem Deiparæ Constantinopoli peracta, ejus Templum religionis, ergo adeant, & iis tantum cibis vescantur, quibus in Quadragesima uti licet.

S. MARIA ANGELORVM, SEV de Portiuncula die secunda Augusti.

IN religiosissimo Minorum Ordine sanctæ Mariæ Angelorum, seu de Portiuncula die 2. Augusti festum soleone celebratur, propter amplissimam indulgentiam, quam S. Franciscus à Christo Domino Deipara deprecante, cum suis peccata sua rite confessis, Templumque S. Mariæ Angelorum Assisi

ea die inviventibus impetravit; quod in libro Conformitatum S. Francisci conform. 2. & in Chronicis Minorum part. 1. l. 2. cap. 1. fufius describitur.

S. MARIA A CARMELO 16. die Julii.

S. Maria à Carmelo.

CElebris est solemnitas B. Virginis à Carmelo, quæ die 16. Julii ingenti fidelium pietate celebratur; in ejuſq; honorem feriam quartam cujuscumq; hebdomadæ peculiariter dicatam colunt complures, eaque die à carnibus sponte abſtinent.

COMMEMORATIO S. MARIÆ de Victoria die 7. Octobris, & Festum Rosarii Dominica 1. Octobris.

S. Mariæ de Victoria commemorationem Pius V. Pontifex Maximus ob insignem de Turcis anno 1571. Deiparæ auxilio ad Echindas partam victoriam quotannis fieri instituit die septimo Octobris, ut videre est in Martyrologio Romano ad eundem diem. Verum quia eo anno septima dies Octobris in primam ejusdem mensis Dominicam incidit, quo tempore sollemnis Sodalitatis Rosarii supplicatio fiebat Gregorius XIII. Pont. Max. Pij V. successor, hanc solemnitatem sub nomenclatione Rosarii Dominica 1. Octobr. in Ecclesia, ubi altare vel capella Rosarii fuerit, tanquam festum solemne sub duplici majori officio decadem Virgine Deipara celebrari iussit, quemadmodum c. 10. diximus.

Commem. S. Maria de Victoria à Pio V. instituta.

FESTVM DOLORVM DEIPARÆ.

Festum dolorum Deiparæ, quos cum puerum Jesum siseret in Templo, Simeon ei vaticinatus est à Cisterciensibus, quemadmodum ex eorum Breviario colligitur die 16. Aprilis, ab aliis vero plurimis in locis, præsertim in Atrebatensi diocesi feria sexta ante Dominicam Palmarum solemniter celebratur. In ejusmodi Virginis Dolorum memoriam apud Trajectensem diocesem in D. Ægidii, ubi Canonicorum Collegium erat, Societas quædam erecta est; quo in loco cõplura signa, ægrotis reddita valetudine, mortuis ad vitam revocatis, divinitus sunt exhibitæ; quæ admodum

Dolorum B. Virginis solemnitas Luc. 1. Breviariū Roman.

Liber de societate in memoriam

dolorum
B. Virg.

modum libellus quidam de ea Societate latine
editus testatur.

FESTVM GAUDIORVM
Deiparæ.

Gaudiorum
Deiparæ
solemnitas
quando ce-
lebratur.

Festum Gaudiorum ejusdem Deiparæ in
Ecclesia quidem Audomarenſi ſabbato,
quod Aſcenſionem Domini proxime ſequi-
tur; in Eccleſia vero Noviomenſi recolitur
Dominica, quæ incidit poſt diem quartam Ju-
lii tranſlationi Sancti Martini dicatam. Gaudia
porro Deiparæ quænam fuerint, ex piſſimis
Canisius.
S. Th. Can-
isius. Episc.
& martyr
S. Mcctildis

FESTA DVO DEPOSITIONIS
veſtium Deiparæ in Vrbe Conſtantino-
politana die 2. Julii, & ul-
tima Auguſti.

Festum de-
positionis
veſtium
Deiparæ.
Pulcheria
Auguſti.
Iuvenalis
Patriarcha
Ierofolym.
Molanus.

16. **C**onſtantinopoli die ſecunda Julii in Bla-
chernis, quod eſt templum Deiparæ à
Pulcheria Auguſta admirabili pulchritudine in
ſuburbiiſ Conſtantinopolis extructum, fe-
ſtum eſt Depoſitionis veſtimentorum Deipa-
ræ in eodem Templo, quæ erant falciæ ſepul-
chrales à Juvenali Ierofolymitano Patriarcha
ad eandem Pulcheriam miſſæ. De hoc feſto
Molanus ad Uſuardi martyrologium in hunc
modum: *Die ſecunda Julii Depoſitio ſcola ſan-
ctiſſime Domine noſtræ Deiparæ in Blachernis.*
In eadem Urbe Conſtantinopolitana die ulti-
mo Auguſti feſtum eſt, quod vocatur depoſi-
tio Zonæ Deiparæ in Chalcoopratio; in Chal-

coprateio enim, quod latine fabricorum empo-
rium ſonat, erat alterum Deiparæ templum ab
eadem Pulcheria à fundamentis excitatum. De
hoc feſto Molanus ad martyrologium Uſuar-
di ſic habet: *Die trigeſima prima Auguſti, De-
poſitio venerandæ Zonæ ſanctiſſimæ Deiparæ, in
anniverſario die dedicationis templi in Chalco-
pratiis.* De Zonæ Deiparæ depoſitione extant
Encomia Germani Epilcopi Conſtantinopoli-
tani, & Euthymii monachi apud Surium tom.
4. die 31. Auguſti.

SOLEMNITAS RECOLLECTIO-
nis feſtorum Deiparæ Lovanii Domi-
nica prima Septembris.

Hujus feſti meminit Molanus ad Uſuardi *Recollectio*
martyrologium die prima Septembris feſtivia-
his verbis: *Dominica prima die menſis Septem-
bris Lovanii in Baſilica Sancti Petri, Solemnitas quibus
Recollectio feſtorum Beata Virginis Dei Ge-
nitricis Mariæ, qua cum totius Urbis læticia feſti-
ve celebratur.* hæc ibi. Hujus feſti inſtitutionem
vide apud Lovanium Lipſii libro primo capite
quinto. Idem feſtum alibi etiam in Belgio eſt
ſolemne: Duaci enim Dominica ultima Au-
guſti, Antuerpiæ Dominica ſecunda ab Aſſum-
ptione Deiparæ, Cameraci Dominica quarta
Auguſti recolitur. In Calendario Breviarii Ca-
meracenſis Dioceſis exouſi Pariſiſ, anno 1507
cum officio Recollectio feſtorum Deiparæ
menſe Auguſto die vigelimo primo verſicu-
lus hic legitur:

Ecce die quarta Mariæ collige feſta.